

Index Rerum,

quo post appellationem petens id ex quo renuntiatio inducitur, domino præjudicat, & appellationi videtur tacite renuntiasse, p. 112. n. 104

Procuratori præfenti vel alii facta sententiæ intimatione currunt & domino decem dies ad appellandum, p. 163. n. 68

Procuratore negligente in appellando, restituitur dominus in integrum, si Procurator non sit solvendo, num. 69

Et ipsi domino tunc currit tempus à die notitiæ, ib. numero 69

Procuratore doloso in appellatione, succurritur domino, ib. n. 70

Procuratorem inhabilem si iudex non repellat, licet possit ex officio, non licet appellari per partem id non petentem, p. 460. n. 60

Procuratore acquirente actionem ex re domini, & ejus nomine, si monitus recuset cedere, habetur pro cedente, p. 539. n. 90

Procuratorem quo jure constituerim inspicitur, quod si ut Rector, ille non potest tractare negotium mei patrimonii, p. 589. n. 268

Procuratorem constituendo simpliciter videtur constituere eo modo quo potest, ib. n. 269

Procurator qui à sententia gessit causam procuratorio nomine si faciat aliquem actum simpliciter, intelligitur & illo qualitas repetita, p. 590. n. 295

Prohibitio, Prohibitum.

Prohibitum fieri principaliter, non potest fieri per viam conditionis, p. 161. n. 20

Prohibitio compromittendi super causa intelligitur super principali, non super articulis incidentibus, p. 204. n. 7

Prohibetur cum quid censetur etiam prohibitum omne, per quod pervenitur ad illud, p. 250. n. 28

Prohibitione appellationis & permissione simul in sententia concurrentibus, à tota esse appellationem prohibitam, qui censent, p. 214. n. 26

Prohibitio appellationis & permissio si in sententia concurrant in totum esse deferendum, probatur, p. 214. n. 18. & seqq.

Prohibito aliquo, prohibentur omnia, per quæ pervenitur ad illud, p. 221. n. 116

Prohibito uno prohibetur omne, per quod pervenitur ad illud, p. 497. n. 30

Prohibitio appellationis in commissione non se extendit ad tertios non nominatos in ea, p. 570. n. 46

Promissio, Promittens.

Promissio de vendendo obligat de futuro ad venditionem faciendam, p. 166. n. 23

Promittens scribere potest compelli per carcerem ad scribendum, p. 537. n. 50

Promittens contrahere matrimonium compellitur per carcerem & censuras, ib. n. 54

Promissio rei cum pertinentiis, est incerta, & nihil proficit, nisi limitatè quid aut quantum comprehendat probetur, p. 625. n. 128

Pronuntiatio.

Pronuntiatio de torquendo reo est interlocutoria, p. 144. n. 98

Continet tamen damnum irreparabile, & ab ea appellatur, & tali appellationi non deferens iudex vim facere, declarat Senatus, ib. n. 99

Sive decretum contineat torturam super principali negotio, sive ad habendam responsionem affirmativam, vel negativam, ib. n. 100

A Pronuntiatione negativa, causam non esse committendam consilio sapientis, est licita appellatio, secus è converso, quando pronuntiat, causam illi esse committendam, p. 237. n. 133

Pronuntiationem sive tacitam, sive expressam, super

desertione præcedit citatio partis, & ejus exceptionum. examinatio, p. 491. n. 84

Pronuntians super principali censetur pronuntiare super incidenti necessario, p. 600. n. 22

Pronuntiatio super principali, inducit pronuntiationem super incidenti, quando hoc subordinatur causæ principali contrariæ, ib. n. 29

Proprietatis.

Proprietatis defectus si constat tempore præsentationis, aut collationis, proprietarius præfertur possessori, p. 426. n. 160

Proprietatis bonorum in quibus pater habet usufructum, an possit confiscari pro delicto filii familias, p. 587. n. 242

Protectio.

Protectio vi oppressorum à Domino Deo derivata, & in Reges non recognoscens superiores in temporalibus gradatim transfusa, p. 10. n. 41

Protectio, & regimen unum judicatur indissolubile, quæ à Rege tolli non potest, nec à regimine separari, p. 56. n. 29

Protectio est objectum, & causa finalis Regni, p. 56. num. 31

Protectio vassallorum à violentiis est de regalibus, Regi competens in signum supremæ potestatis, ib.

Protestatio.

Protestatio violentiæ exprimitur in appellatione ab Ecclesiastico ad ejus terrorem & trepidationem, & ad appellantis animi declarationem, & ex superabundanti, non tamen de necessitate, p. 59. n. 71

Protestatio ut nihil fiat nisi doctæ de legitimo mandato, debet repeti non à quolibet actu, p. 558. num. 13 n. & seq.

Provisio, Provisus.

Provisio ordinaria oblata violentiæ querela statim expeditur illa inserta, & quid contineat, p. 59. n. 81

Provisio ordinaria sola & ex simplici querela expeditur, p. 60. n. 82

Provisio ordinaria non arctat ad deferendum, sed est exhortatoria, & monitoria, quia suscitatur iudex ad denuo se informandum de natura appellationis, ib. num. 83

Provisio prima ordinaria & monitoria ut desistat à violentiæ iudex, nullum illi præjudicium inferit, sed ejus libertati relinquit, p. 69. n. 85

Provisio ordinaria potius dici potest juris exhortatio, ib. n. 86

Provisio ordinaria intimata judici Ecclesiastico si deferre recuset, secundam ejus partem conditionaliter sibi appositam adimplebit, scilicet mittere processum originale ad Senatum, ib. n. 88

Provisio ordinaria, cognitio, & processus missio non est præcisa, sed cautiva, ib. n. 90

Provisio ordinaria satisfaciit iudex per solam delationem appellationis absque repositione, ubi quid reponendum non sit. Secus si adsit attentatum, ibid. num. 39

Provisio ordinaria cum non sit arctatoria, sed provocatoria, licet ad solum partis libellum expediatur, tamen ad effectum astringendi iudicem ut desistat à violentiæ, extrajudicialiter violentia per rei evidentiam, & notorie debet constare, ibidem numero 95

Provisio ordinaria si iudex neutram partem adimpleat, secunda jussio (dicta *sobre carta*) expeditur, p. 62. n. 124

Provisio ordinaria assignatur brevis terminus iudici, & tabellioni ad mittendum processum, & quod certioretur pars adversa de actorum exportatione, ut intra illum terminum in Senatu compareat si sibi visum fuerit, ad informandum, &c. pagina 63. numero 129

Provisio

& Verborum.

Provisio intimatio facta parti non est citatio, sed certioratio, non arctans ad comparandum, quia ejus persona in hac cognitione extrajudiciali non est necessaria, ib. n. 130

Provisio ordinaria intimata parti appellatæ ipsi comparanti, & transacto si termino querelans sit abrens, & secum habeat ordinariam, quomodo consulatur, ut sit semper securus, p. 64. n. 145

Et quomodo ei hoc casu interim sint reficiendæ expensæ, ab adversario præstandæ, ib. n. 146

Provisio de ruego ad absolvendum ubi sit periculum, quando, & quomodo concedenda, p. 66. n. 174

Provisio de ruego quando simulata negotiatione absolutionis denegatur, & ad processum inspectionem deveniat Senatus, ib. n. 178

Provisio de ruego alia expeditur solet, quando semel absolutionis lapsus est terminus actorum inspectionem, & articuli violentiæ terminationem, ib. n. 179

Provisio de autos diminutos, quando concedatur cum termino, & expensarum multa, nisi adducantur juxta illam, p. 71. n. 255

Provisio intimata parti appellatæ, & ultra terminum comparans, & reperiens absentem querelantem, quando expensarum refectioem petere poterit, ib. n. 256

Provisio Regiæ inserto decreto violentiæ intimatæ tenetur iudex, libenter adimplere, deferre, & reponere, ib. n. 293

Provisio Regiæ inserto decreto conditionaliter iudex obtemperet, cui licebit alterum ex alternativis eligere, p. 71. n. 264

Provisio secundæ, dictæ *sobre carta*, si iudex non pareat, tertia expeditur, ut sic adhuc contumax, compareat in Senatu, & proceditur usque ad ejus temporalitatem, & originis amissionem, ib. n. 266

Provisioibus, & mandatis Regiis tenentur obedire Clerici, & Prælati Ecclesiastici, ib. n. 267

Provisioibus medianibus Rex interponit auxilium suum, & nudam defensionem ad elevandam vim, ib. n. 273

Provisioibus Regiis violentiæ si iudex adeo sit protervus, & rebellis ut non obtemperet, potest Rex illi jubere, ut à suis Regnis exeat, & in amissionem originis & temporalitatum condemnare, ib. n. 274

Quod in omnibus ditionibus Christianæ Religionis prædicari, testantur Doctores, ibid. n. 275

Provisio Regiæ si sub repositione comprehenderet licite gesta per iudicem Ecclesiasticum, vinculum iniquitatis, non præsidium innocentie diceretur, p. 77. n. 32

Provisio Regiæ intimata, an iudex Ecclesiasticus possit taxare expensas contentas in sententia, à qua est appellatum, ib. n. 41

Provisio Regiæ quoties iudex non satisfecit cum effectu, integre reponendo semper in Senatu secunda jussio, hoc est *sobre carta*, conceditur, p. 78. n. 51

Asserenti acta esse diminuta, & dismembrata, Provisio de autos diminutos dicta conceditur in Senatu, p. 69. n. 7

Provisio de autos diminutos quando inspicitur processus petitur, vel in causa proxima est inspicendi, quando sit reservanda eadem inspectioni, ib. n. 13

Provisio denegatus, si ex inspectione processus conspiciatur, vel non defecere vel defecere non essentialia ad articulum violentiæ, & proceditur ad ejus decretum, ib. n. 14

Provisio de autos diminutos quando conceditur cum termino limitato, & expensis adversario præstandis, casu quando non defecerit alia acta, ib. n. 15

Provisio de autos diminutos conceditur postulanti quando inspecto processu detegitur, defecere appellationem, & simul datur decretum processum non venire per ordinem, ib. n. 16

Provisio Regiæ intimatio non est citatio, sed moni-

Salgado de Protect. Reg.

rio, & certioratio extrajudicialis, quæ geri potest etiam per iudicem incapacem, p. 84. n. 6

Provisionem Regiam ab uno tribunali legitime cognoscens de violentiæ, ut intimetur iudici postea degenti in districtu alterius tutius erit præfentari in altero tribunali, ib. n. 8

Provisione Regiæ intimata judici Ecclesiastico in alio districtu, non obtemperanti, ubi petenda est secunda, & tertia jussio, ac poena comminata temporalitatum exsequendi, ib. n. 9

Provisionibus Regiis quotidie jubetur judici Ecclesiastico vim inferenti, appellationi deferre, & attentata omnia reponere per seipsum, ipseque reponit cum effectu, p. 95. n. 22

Provisio regalis Senatus in causa violentiæ directa judici comprehendit successorem non nominatum in ea, p. 101. ibid.

Et ipsi intimata tenetur reponere, alius secunda jussio vulgo *sobre carta* contra eum decernitur, ib. n. 120

Provisio Regiæ non satisfies per solam delationem appellationis, si sit quid attentatum, secus si aliquid non sit, quia tunc per solam delationem satisfies, p. 115. n. 27

Provisio Regiæ, & ejus decretum non comprehendit in repositione, nisi attentata injustè facta, pag. 191. n. 164

Provisio Parochialis juxta formam Trid. non est judicialis, sed extrajudicialis, p. 272. n. 7

Provisio ubi extrajudicialiter fit collator non tenetur testes comparere, nec processum formare, nec illum publicare, sed extrajudicialiter animum suum informat, ib. n. 9

Provisio beneficii facta servata sua primæva natura, non recipit appellationem, p. 264. n. 33

Provisio beneficii judicialis fit cum contradictore legitimo, requiritur diffinitiva pronuntiatio, ib. num. 34

Provisio beneficii à quo tempore per oppositionem incipiat effici judicialis, p. 29. n. 81

In provisione beneficii judiciali præ oculis habere debet iudex *Clem. sape, de ver. sign. & de natura clauular. summarie, simpliciter, &c.* p. 285. n. 144. & seq.

A Provisione beneficii appellationi emissa an sit deferendum, dicitur, p. 287. n. 155

A Provisione beneficii extrajudicialiter facta appellationi emissa deferendum non est, p. 287. n. 155

A Provisione beneficii judicialiter sua primæva natura alterata, facta appellationi deferendum, quia causat attentata, ib.

Qui hanc teneant distinctionem in Provisione, præsentatione, seu institutione, referuntur, ib. n. 157

A Provisione ex sententia, quia de laretur jus patronatus, appellatio & est licita, & causat attentata, ibid. n. 157

Provisio beneficii an judicialiter, an extrajudicialiter fuerit facta præ oculis habet Rota, ad admittendam, vel denegandam appellationem, ib. n. 159. & 160.

A Provisione omnium beneficiorum, collatione, electione, confirmatione, institutione appellationi deferendum quoad utrumque effectum, si judicialiter sit actam, p. 288. n. 191

A Provisione quorumlibet beneficiorum simplicium judicialiter facta appellationi interpositæ non deferens, vim facit, p. 290. n. 191

A Provisione beneficii simplicis judicialiter facta sicut appellatur, ita à gravaminibus incidentibus, si sint sui natura qualificata, ib. n. 192

Provisio hominis facit cessare privilegium sibi à jure concessum, p. 336. n. 23

Provisio Rectoris Parochialis non suspenditur per appellationem subiectam, p. 369. n. 44

Forma si est omisa in Provisione beneficii tam curati

T r t

sive

Index Rerum,

- five simplicis, vel alia nullitas appareat, appellatio admittitur suspensiva, p. 396. n. 39
- Provisio beneficiorum erit nulla, si non servetur forma præscripta à jure statuto, aut fundatione, ib. n. 40
- Provisio Parochialis facta non servata forma præscripta à Concilio Trid. sess. 24. de reform. cap. 18. & motus proprii in conferendis, irrita est ipso jure, p. 397. n. 44
- Provisio Parochialis novata forma vacare dicitur, ut antea ibid.
- Circa Provisionem beneficii Curati quæ forma sit præscripta à Concilio Compostellano refertur, ibid. num. 54
- In Provisione Parochialis juris patronatus laicorum concensus non requiritur, & quæ forma sit inducta, p. 400. n. 105
- A provisio beneficii five Curati, five simplicis facta per Ordinarium cedente vel decedente colligante, tanquam nulla ipso jure appellationi interjecta non deferens vim facit, p. 405. n. 162
- Provisio contra formam & dispositionem cap. 2. ut lite pendente lib. 2. est de facto removendus à possessione, ib. n. 163
- Provisio beneficii merè collativi nullam requirit etiam per edictum citationem regulariter, p. 406. n. 182
- In Provisione Canonice Doctoralis & Magistralis multa pro forma requiruntur, & quæ, ib. n. 195
- De Provisione beneficiorum tam simplicium quam curatorum plura annotantur remissive, p. 407. n. 195
- Provisio beneficii five simplicis, five curati facta judicialiter substantialia iudicii debent servari, alias omittitur causam præbet appellandi suspensivè, quamvis alias servata sit forma Trid. ib. n. 196
- Provisiones Apostolicæ non mutant statum beneficii juris patronatus, nec patronis nocent docentibus de suo jure patronatus, p. 419. n. 27
- Ordinarii Provisiones non nocent patrono, ib. num. 28
- Provisiones nullæ non sunt in consideratione ad præscriptionem inducendam, p. 420. n. 49
- Provisiones beneficii reservati virtute regulæ octo mensium continentis decretum irritans, factæ in mensibus reservatis, sunt nullæ ipso jure quoad titulum & possessionem, p. 421. n. 71
- Regia Provisio præsentationis directa Ordinario aliquando narrat juris patronatus regulæ esse motu proprio, aliquando verè illud asserit ex relatione præsentati, p. 427. n. 164
- Provisio Parochialis ubi sit facienda in contradictorio iudicio prima sententia exequitur, si est vacans Parochialis, secus si non est vacans: & de ratione, p. 428. n. 187
- Provisiones Regis recensentur, quibus hæc juris Regii patronatus cognitio privative est reservata concilio Camerae, p. 429. n. 198
- Forma providendi beneficia juris patronatus Ecclesiastici servatur in beneficiis pertinentibus præsentationi alicujus ordinis militaris, Regii, tanquam ejus perpetuo administratori, p. 435. n. 304
- Qua forma non servata in eisdem beneficiis tanquam patronatus Ecclesiastici appellationi erit interpositæ deferendum, p. 437. n. 305
- Provisiones exequendæ Parochialis privilegium non est concessum providenti, nec ejus contemplatione, sed provisioni, & idè per variationem personarum non extinguitur, nec alteratur, p. 439. n. 20
- Ratio propter quam exequitur Provisio Parochialis vacantis, militat in providente jure devoluti, cum idem animarum periculum adest in Ecclesia vacante, ib. n. 24
- Provisio Magistralis aut Doctoralis non facta per capitulum intra sex menses, an devolvatur Episcopo, p. 443. n. 99. remissive.
- Provisio omnis facta determinato modo suos terminos egredi non debet, p. 515. n. 7
- Provisus per ordinariam de beneficio, non servato ordine juris, non facit fructus suos, p. 605. n. 86
- Provisus de quarta portione, cujus vigore optavit dimidiam, & successivè integram, sententia declarans primam Provisionem nullam, in portione optata exequitur, p. 655. n. 30
- Provocatio.*
- Provocatio interlocutoria facta à iudice à quo irritat & annullat processum per iudicem ad quem medio tempore factum, p. 106. n. 20
- Pubertas.*
- Pubertas in alimentis intelligitur in puella usque ad 14. in puero usque ad 18. annum, p. 630. n. 34
- Publicatio.*
- Publicatio attentionum interlocutoria est, pag. 148. n. 156. & processus esse, & de substantialibus processibus, p. 148. n. 157
- Publicatio respectu partis dicitur de ordine iustitiæ, non de ordine substantiali iudicii, p. 149. n. 159
- Publicatio minus rectè facta non impedit, p. 394. n. 12
- Pupillus.*
- Pupillus pro debito non potest carcerari, p. 175. n. 80
- Q**
- Questio.*
- Questio accessorie & incidenter deducta super validitate scripturæ in possessorio principaliter intentato, non tollit appellationem, p. 453. n. 112
- Questio intrinseca de tituli invaliditate non admittitur in adipiscendo possessorio, tam in profanis quam beneficiis, p. 584. n. 209
- Qualitas.*
- Qualitas qua fundatur iurisdicção, in primis apparere debet, p. 59. n. 67
- Qualitas rei inhaerens cum ea transit, quocumque vadat, p. 90. n. 52
- Qualitas attribuens iurisdicçãoem prius debet constare, ib. n. 58
- Qualitas non potest esse sine subiecto, p. 162. n. 54
- Qualitas prioris actus gravantis non secundi in ejus effectu gestus inspicitur ad appellandum, p. 166. n. 16
- Qualitas quæ defert iurisdicçãoem, ante omnia discutitur & probari debet, p. 173. n. 43. & 44
- Qualitatis virtus est, rei naturam immutare, pag. 214. n. 14
- Eamque in diversam speciem converti, ib. n. 14. & 15.
- Qualitas adveniens enti, reponit illud in diversam naturam, ib. n. 16
- Qualitas formam offendit, ib. n. 17
- Qualitas potentior præponderat, & prædominatur, ib. n. 11
- Qualitas naturalis & accidentalis ubi concurrunt, illa hanc trahit, p. 215. n. 31
- Qualitas contraria ubi concurrunt attendatur potius permissiva, ib. n. 38
- Et quid si concurrant in diversis subiectis, ibid. num. 39. & 40
- Qualitas utraque prohibitiva & permissiva appellationis operatur in suo capitulo sententiæ diverso, p. 218. n. 66
- Qualitas favorabilis, & odiosa qualitas concurrentes circa separabilia, unaquæque suum effectum operatur, ib. n. 69
- Qualitas negativa & permissiva appellationis concurrunt circa idem inseparabile, in totum denegatur appellatio, p. 216. n. 45
- Qualitatis diversitas affirmativa & negativa appellationis concurrunt circa diversam sententiæ, & separabilia

& Verborum.

- Qualitas adjecta verbo, vel participio, debet intelligi secundum tempus verbi vel participii, ib. n. 87
- Qualitas quæ à principio requiritur tempore provisionis beneficii, non sufficit, si postea sequatur, ib. n. 89
- Qualitas attenditur quæ Ecclesiæ prodest, & est magis favorabilis, cum ex concursu major utilitas sequatur Ecclesiæ, p. 401. n. 110
- Qualitas & natura beneficii uniti accessorie non attenditur, sed principalis, ib. n. 119
- Qualitas regia non transit cum re in donatarium privilegiatum, p. 435. n. 293
- Qualitas beneficiorum, de cujus provisione tractatur, alterat & variat prohibitionem appellationis, p. 438. num. 1
- Qualitas attribuens potestati in primis debet constare, p. 442. n. 5
- Qualitatem legitimi administratoris tenetur pater in libello inferere, p. 588. n. 261
- Et verba libelli inferenda sunt ad personam filii, ib. n. 262
- Qualitate administratoris legitimi omisso, in dubio censetur causam tractare nomine proprio, non alieno, ib. n. 263
- Actum gerens si adjungat Qualitatem, putat filius, maritus Rector, Episcopus, tutor, pater, &c. intelligitur illam facere nomine alieno, non proprio, ib. n. 264
- Qualitas attendi debet sub qua actus & dispositio geritur, p. 589. n. 278
- Qualitas administrationis si à principio non exprimitur, colligitur ex discursu causæ, p. 590. n. 298
- Qualitates omnes quæ insunt in termino relato, repetuntur in termino referente, p. 643. n. 123
- Qualitas resolutiva transit in tertium emptorem vigore executionis, quia inhæret à primordio, pagina 656. n. 46
- Querela.*
- Querela violentiæ non est accusatoria, in pœna aut castigatione concludens, seu certioratio querimonialis, in protectione naturali concludens, pagina 58. n. 54
- Querela supponit iudicem, querimonia autem privatam personam, ib. n. 55
- Querela omnis dicitur remedium extraordinarium, & nomen commune, ib.
- Querela violentiæ proposita & ejus ordinata expedita ante gravamen à iudice Ecclesiastico illatum (justè timeatur tamen) sustinetur, p. 59. n. 75
- Querelans de violentiæ si malitiosè nolit uti provisione ordinaria, mirificè consulitur adversario componenti per aliam provisionem, & quid contineat, pag. 64. n. 147
- Querela violentiæ quemadmodum concipiendo, quando iudex detulit, tamen ante vel post attentavit, & noluit reponere, p. 118. n. 61
- Ubi ponuntur duo remedia mirabilia, &c. ib. n. 62
- Querela, & actio nullitatis à pari procedunt, & neutra suspendit sententiæ executionem, p. 121. n. 15
- Querela ad Principem pendente pro tollenda iniustitia, iurisdicção inferioris non suspenditur, quominus ad executionem procedat, ib. n. 14
- Querela ab excessu non operatur effectum suspensivum, p. 518. n. 94
- Querela supponit superiorem, coram quo proponenda est, ib. n. 98
- R**
- Rapuit.*
- Rapuit crimine condemnatus non appellat, p. 466. n. 37. declaratur n. 40
- Etiamsi sit confessus tantum, vel convictus tantum, ib. n. 38
- Rapuit
- Qualitas diversitas appellationis permissiva, & prohibitiva, quando circa idem concurrat, ut appellatio in totum admittatur, redduntur exempla, ib. n. 47. 48. & 49
- Qualitates contrarias circa idem suos effectus operari, monstruosum est, ib. n. 50
- Qualitas debilior credit posteriori, ubi utraque concurrat, ib. n. 52
- Qualitatum diversitas prohibitiva & permissiva appellationis si concurrat circa principale, & accessorium; attenditur causa principalis, à qua regulatur accessorium, p. 202. n. 101
- Qualitatum diversitas concurrunt circa diversas personas operatur unaquæque juxta suam naturam, p. 222. n. 130
- Qualitatum diversitas prohibitiva & permissiva appellationis concurrunt successivè, quæ sit attendenda, ib. n. 132
- Qualitas appellationis apposita conditionaliter ad aliam diversam dicitur, tamen una ab altera dependens, puta prior, conditionalis secunda, p. 223. n. 138
- Qualitate priori apposita conditionaliter in sententia non purificata, sola secunda remanet in sententia, quæ sola attenditur, ib. n. 139
- Qualitas quæ ob defectum conditionis sola remanet in sententia, attenditur quoad prohibitionem, vel admissionem non appellationis, ib. n. 142
- Qualitates diversæ appositæ in sententia operatur una post alteram diversè temporibus, & respectibus attenduntur, & operantur, ib. n. 144
- Qualitas quæ remanet in sententia, exequitur qualis illa sit, si sententia sit transacta in rem judicatam, p. 224. n. 133
- Qualitatis diversitas seu mixtura circa admittibilitatem appellationis apposita in libello non attenditur, sed in sententia, ib. n. 155
- Qualitas extra sententiam attenditur, quando lata sit simpliciter super remedio possessorio habente indivisibiliter causam proprietatis annexam, ib. n. 158
- Qualitas sententiæ non attenditur, quando appellatio semel fuit facta appellabilis, ib. n. 161
- Qualitas attribuens iurisdicçãoem prius apparere debet, p. 255. n. 68
- Qualitas iurisdicçãois sufficit, quod in libello deducatur ad tribuendum iurisdicçãois exercitium, ib. numero 69
- Qualitatem iurisdicçãois non sufficit decurrere in libello; etiam quoad ejus exercitium, si à principio sit denegata, ib. n. 70
- Quia tunc debet summarè, plenè tamen, probari ipsa qualitas, ib. n. 60
- Qualitas naturalis, & accidentalis quando in aliquo concurrunt, & simul stare non possunt, prævalet naturalis, p. 337. n. 29
- Qualitas proveniens ex officio iudicis ad alimenta & ejus privilegium ut præponderat, debet Actor in iudicium deducere, & probare qualitates huic officio iudicis necessarias, ib. n. 41
- Qualitas prohibitiva & permissiva quando concurrunt circa unum & idem individuum, qualitas negativa vincit, p. 337. n. 44
- Qualitates contrariæ quando in eadem sententia concurrunt, alia permissiva, alia verò prohibitiva appellationis accessoria credit naturæ principalis, p. 344. n. 33
- Qualitates contrariæ concurrentes in sententia circa unum inseparabile æquè principaliter tamen, qualitas prohibitiva appellationis prævalet, p. 345. n. 34
- Qualitatum apposito in provisione beneficii est forma, & earum omisso viciat, p. 399. n. 84
- Salgado de Protec. Reg.

Index Rerum,

Raptus criminis causa damnatus scilicet socius, auxiliator, receptator, aut consulator appellare potest, ib. n. 39

Ratificatio.

Ratificatio appellationis emissa per salum Procuratorem debet fieri intra decem dies, p. 163. n. 67

Ratificatio appellationis debet fieri intra terminum ad appellandum, p. 408. n. 221

Ratio.

Ad Rationem reddendam si ex fundatione, aut consuetudine aliquid sint deputati rei pie, Ordinarius etiam adhibetur, p. 258. n. 2

Ratio reddenda Ordinarii administrationis rei pie etiam si in fundatione prohibeatur expressè, ibidem num. 3

Rationis reddendæ sententia contra administratorem merè interlocutoria est, ib. n. 4

Rationis reddendæ à sententia contra administratorem rei vel loci pii appellationi non esse deferendum, omnes conveniunt, ib. n. 5

Rationis reddendæ à sententia contra administratorem rei profanæ appellationi non deferens, vim faciat, ib. n. 6

Ratio reddenda coram proprio Episcopo, nec antea ad Metropolitanum permittitur reddere, ib. n. 7

Rationem non reddentes debito tempore an odio lex habeat, p. 259. n. 10

Rationis reddendæ à sententia contra administratorem rei profanæ, appellationi non esse deferendum, verius defenditur, ib. n. 12

Rationem suæ administrationis iure divino reddere, administrator tenetur, ib. n. 13

Rationem administrationis reddere obnoxius est omnis administrator siue necessarius, siue voluntarius, siue à iure, siue à iudice, vel homine constitutus, & etiam sine mandato, ib. n. 14

Rationem reddere tenetur etiam Summus Pontifex, si sit administrator, ib. n. 15

Rationis reddendæ à sententia appellatio frivola est, quia nullum iuris effectum sortiri potest, ib. n. 19

Rationis reddendæ sententia est merè interlocutoria, aliam expectans post se calculatoribus peractis, & de praxi, ib. n. 20

Ex calculatione & computatione Rationis administrator creditor potest apparere, interim autem nullus debitor iudicatur, ib. n. 21

Rationis reddendæ sententia utrique parti & communis, & favorabilis est, ib. n. 22

Rationis reddendæ à præcepto contra administratorem profanatum non potest appellari, p. 260. n. 30

Rationis reddendæ sententia contra administratorem rei pie vel profanæ, excludit appellationem, si appareat illum administratorem fuisse, non aliàs, p. 26. n. 34

Rationem reddere, qui de iure non tenentur, vel qui tenentur, si ante tempus compellantur, possunt appellare suspensivè, ib. n. 36

Rationem calculatio & computatio postquam calculatores sua dederunt vota, privatim tamen; an appellatione suspendatur ante partium recognitionem & approbationem coram iudice, ib. n. 37

Rationes & calculationes, si transeant in contractum, executionem habent, sicut ceteri contractus, ib. n. 38

Rationum computa, hoc est, *el final alcance*, quomodo sint coram iudice recognoscenda per debitorem, & de praxi, ib. n. 39

Rationes & computa privatim si pars coram iudice non recognoscat, & appeller, erit deferendum, ib. n. 40

Et quid in computationibus rei pie, etiam privatis, ib. n. 41

Rationis reddendæ sententia, qua tutor seu alius administrator condemnatur, non suspenditur per appellationem, p. 262. n. 45

Rationem reddendi actus duo continet separata, rationem reddere & reliqua solvere, p. 608. n. 141

Reconventio.

Reconventio respondere nolenti denegatur audientia, p. 231. n. 65

Reclor.

Rectores Ecclesiæ parochialis in sua Ecclesia in iis quæ suum munus attinent, omnibus indistinctè præferuntur, cessante consuetudine, p. 242. n. 54

Rectores in sua Parochia præferuntur Canonicis Collegiatis accedentibus processionaliter ad Parochiam certis diebus, p. 243. n. 55

Reclor in propria Ecclesia veluti in propria domo dicitur Imperator, & Rex, ib. n. 56

Reclor in sua Parochiali Prælati dicitur, ib. n. 60

Reclor in sua Parochiali tantam habeat potestatem, quantam Prælati Collegiatis cum Capitulo, ib. n. 61

Reclor in sua Parochiali non præferitur Capitulo Cathedralis, ib. n. 64

Reclor cum capa & Cruce præst in exportando cadavere in Ecclesiam Religiosorum, in qua elegit sepulturam, & in monasterii porta accipit à Parocho ultimum vale, p. 244. n. 79

Reclori impedito perpetuo, seu etiam imperio, atque illiterato, Ordinarius potest dare Coadjutorem temporalem, non perpetuum, nec cum futura successione, p. 345. n. 42

Reclor inuitis effectus, atque senio impeditus, non est privandus suo beneficio, ib.

Reclori noviter edificata Ecclesia quæ portio assignari debet per Episcopum, & unde deducenda iuxta noviter per Trid. disposita, p. 369. n. 40

Populo ita numero, ut Reclor non possit sufficere sacramentis, vel cultui divino ministrandis, potest ipse Reclor, vel alius ad quem pertinet sufficientes Sacerdotes sibi adungere, p. 638. n. 33

Recurfus.

Recurfus ad Regem seu Senatores regio pro evitanda violentiis ab Ecclesiasticis iudicibus extorris, in triplici esse differentia tradit Author, p. 6. n. 1

Recurfus ad regem seu Senatum in Regium pro retentione Bullarum Apostolicarum in derogationem patronatus regii, seu laicorum, & naturalitatis iuris, ab exteris seu naturalibus impetratum sit, ib. n. 2

Recurfus ad Regem & Senatum quoties Ecclesiasticus de laico, & causa profana cognoscere vult, quo casu *autos de leges* decernitur, ib. n. 3

Recurfus ad Regem & Senatum, quoties iudex Ecclesiasticus vim fieri proponitur non deferens iustæ & legitime appellationi, fit, ib. n. 5

Recurfus pro violentia in non deferendo appellationi iustæ, est casus intactus dubias continens quæstiones, non tactas, & aliàs non hucusque secundum recurfus istius naturam applicatas, ib. n. 4

Pontificis magis interest conservatio Recurfus ad regem pro tollenda violentia, facta à iudicibus Ecclesiasticis, violentibus in contemptum appellationis ad Summum Pontificem interpositæ, exequi sententiam indebitè, p. 18. n. 86

Ubi quis potest de facto iudici Ecclesiastico exequi volentem sententiam non obstante legitima appellatione, resistere, urbanus faciet, Recurrendo ad Regium Consilium, ut violentia tollatur, ex Rota resolvit Author, ib. n. 90

Recurfus ad regem pro violentia tollenda à nemine impediri valet, cum sit species defensionis, p. 17. n. 83

Prohibita appellatione non censetur prohibitus Recurfus, n. 84

Recurfus Regius dicitur charitativum auxilium, ibid. Propter locorum distantiam, aut magnam difficultatem remedii consequendi, ad eod quod ad superiorem Recurri non potest, multa prohibita permittuntur, p. 20.

& Verborum.

p. 20. n. 100

Recurfus ad suprema tribunalia pro tollenda violentia nititur maxima utilitate, ut experientia demonstrat, p. 21. n. 105

Recurfus violentiæ iuribus regis fundatur, p. 22. n. 118. & omni iuri consonus est ex pluribus Authoribus, p. 22. n. 119

Recurfus violentiæ ex immemoriali tempore indubitabilis efficitur, p. 122. n. 23

Recurfus ad regem per viam violentiæ approbatus pluribus Rotæ decisionibus, p. 25. n. 142. 143. & 144

Recurfus prædictus expressè approbatus à Pontifice est, p. 26. n. 145

Recurfus violentiæ non damnosus libertati Ecclesiasticæ; sed utilis dicitur, ib. n. 146

Coram iustitia Aragonum in Camera sui Consilii fuisse congregatos triginta & septem Advocatos gravioribus Regni, & consultos fuisse super Recuribus, & ne pendente appellatione, violenter attentetur à iudice Ecclesiastico, & ab omnibus sine scrupulo iustum videre, resolvitur, p. 27. n. 158

Huiusmodi Recurfus nec ratione formæ, nec ratione materie jurisdictionem desiderat, p. 34. n. 202

Recurfus violentiæ à Rota approbatus est, p. 35. n. 220. & 221

Recurfus ad regem, & eius tribunalia per viam violentiæ virtualiter approbatus in Bulla in Cœna Domini refertur, p. 37. n. 235

Recurfus per viam violentiæ, tanquam defensio naturalis inductus est ad dirigendos iudices Ecclesiasticos, ut legitime jurisdictione Ecclesiastica secundum canones utantur, non vim facientes exequendo sententiam, & non deferendo legitimis appellationibus, p. 38. n. 236

Recurfus per viam violentiæ etiam si pateretur aliquod iuris dubium stante communi Doctorum receptissima, & usitata sententia sine scrupulo usitandus est; etiam stante alia communi in contrarium, cum recursum faveat consuetudo, p. 253

Recurfus regium per viam violentiæ nec principes temporales comprehendit in censuris Bullæ in Cœna Domini testantur plurimi Theologi & iuristæ, p. 38. n. 248

Regium Recursum ad tollendum an possit expediri excommunicatio remissivè, ib. n. 249

Recurrentem ad Principes pro tollenda violentia supponente Rota procedi jurisdictionaliter, nihil mirum ut declaret excommunicatum falso fundamentum existente, p. 39. n. 264

Recursum per viam appellationis ad regem iustissime damnavit Rota, & eo utentem excommunicatum declarat, p. 40. 267. & 268

Recurfus ad regem per viam appellationis si aliquis uteretur, statim Senatores remitterent causam iudici Ecclesiastico absque violentiæ cognitione, ib. n. 269

Recurrentem ad regem non imedo, quod Rota reprobet in aliquo casu eo quo mutato ordine, & illicitè fuisset aliquis usus, non erit ad licitos arguendum, ib. n. 276

Recursum ad regem præsumi factum ad eius instantiam, qui habet interesse in causa, p. 41. & 42. n. 279

283. & 285

Recurfus ad regem pro defendenda propria possessione Rota non damnat, p. 41. n. 281

Recurfus ad regem nunquam permittit Rota tanquam ad iudicem, ad effectum obtinendi inhibitiones, sed tanquam privatum & potentem, p. 42. n. 282

Recurfus ad Regem, sententia & reprobationis iudicis Ecclesiastici probant attentatum coram superiore, p. 283. n. 42

Recursum regio, & defensionis naturalis contraria omnia procedunt in iudice seculari volente judicialiter cog-

Salgado de Proc. Reg.

noscere, non tamen in Principe protegente subditos vi oppressos, p. 46. n. 324

Recursum regium si alieno privilegio iustificamus, cur non melius cum fama proprii, p. 46. n. 346

Recurfus regii fundamentum est, vim tollere per viam extrajudicialis defensionis, adhibita aliqua non judiciali cognitione, tunc censuram incursus evitatur, p. 55. n. 10

Recurfus pro tollenda violentia ab Ecclesiasticis iudicibus illata habetur ad suprema tribunalia regia, p. 57. n. 46

Recurrere ad regem pro protectione violentiæ permittit Toletanum Concilium, ib. n. 51

Recursum ad Imperatorem Ludovicum habuit clericus, querimoniam proponendo de Leone Papa, ib. n. 52

Recurfus fundamentum, deficit, deficiente appellatione, quia non est habile subiectum quo cognitio & decretum possit cadere, p. 58. n. 65

Recurfus, finis, & intentio cessant deficiente appellatione, ib. n. 66

Recurfus violentiæ in decretis laicorum declinatoriam appellationem, aut protestationem aliquam non requirit, quia tunc principaliter præiudicium regis attenditur, p. 59. n. 69

Recurfus ad Regem pro delatione appellationis à sententia non intimata ex tunc eius scientiam arguit, ib. n. 74

Recurfus adhibitus ante gravamen, & sententiam latam non arguit notitiam eius, ut currat tempus ad appellandum, ib. n. 80

Recurfus ad regem est actus extrajudicialis, p. 64. n. 153

Recurfus regio pro nuda defensione violentiæ posse excommunicatum, uti determinavit Rota, p. 65. n. 165

Recurfus regius summus est gradus defensionis naturalis, appellatio autem extrajudicialis vim habet conventionis, n. 166

Recurfus regii finis est, ut iura, & decreta Canonica serventur quo opprimendis impetus detineatur, interim quod securus queat superiorem adire oppressus, p. 67. n. 186

Recurfus ad regem limitatus est ad solam violentiam, quam adesse est impossibile, ubi iure proceditur, p. 77. n. 25

Recurfus regius non potest post operari, quam inhibicio Canonice à superiori emanata, ib. n. 26

Recurfus ad regem nunquam causat attentatum, ib. n. 27

Recurfus regius dirigitur ad iuvamen jurisdictionis superioris, ut nihil in eius præiudicium interim contra ius fiat, ib. n. 28

Recurfus ad regem est favorabilis omnino, & omni iure permissus, sub limitibus defensionis naturalis contentus, p. 83. n. 36

Recurfus ad regem vergit in utilitatem utriusque Reip. & jurisdictionis Ecclesiasticæ, ib. n. 47. & seqq.

Recurfus ad regem denegatur in denegata delatione appellationis ab actibus negativis, p. 113. n. 4

Recurfus, ut locum habeat solam denegatam delationem legitime appellationis sufficere absque executione, verius ostenditur, p. 114. n. 9

Recurfus regius non est introductus ad imponendam poenam iudici Ecclesiastico vim inferenti, it. 11. num. 13

Recurfus Regius, ut locum habeat, solus timor futuræ executionis, ubi denegatur delatio, legitime appellationis sufficit, p. 115. n. 23

Recurfus violentiæ non solum est inductus in favorem vi oppressi, sed jurisdictionis Ecclesiasticæ superioris, ne illius auctoritas vilipendatur, ib. n. 29

Recurfus locum habet in actibus negativis, ubi non datur executio, sed sola sufficit legitime appellationis denegata delatio, p. 116. n. 33

Recursum denegare in actibus negativis, ubi appellatio

sui natura utrumque habet effectum, foret absurdum, ib. n. 37
 Recursus si conceditur in non delatis appellacionibus ab actis affirmativis, quia timetur executio, multo magis est concedendus in actis negativis, quia illam secum trahat, ib. n. 40
 Recursus ad invocandum sufficit solus timor attentati nec simul executionem Doctores omnes requirunt, p. 117. n. 53
 Recursus si ob solam delationem negatur ob timorem attentati datur, multo magis in ipso attentato, & executione subsecuta, p. 118. n. 58
 Recursus regius duo copuleta jubet iudici facienda deferre, & reponere, & sic requirit concursum copulatorum, ib. n. 60
 Recursus ad Regem pendente, iudicem non posse ad executionem procedere sententia, qui teneant, p. 120. n. 4. 11. & 44
 Quod maxime procedit, quando Recursus intimatus est parti, & super eo citata, ib. n. 5. & a n. 44
 Recursus ad Regem pendente, & intimata ordinaria, non esse nulla, & attentata quae gerit iudex Ecclesiasticus, veriore, & receptiore opinionem esse clare ostenditur, p. 121. n. 10. & n. 44
 Recursus pendente ad iudicem, non impedit executionem sententiae, nec causat attentata, ib. n. 11
 Recursus ad Regem, & supplicatio a pari procedunt, & pariter in utroque inferioris non suspenditur iudicium, sed licet exequitur, ib. n. 12
 Recursus, quando provenit ex supremâ jurisdictione, si non suspendit jurisdictionem inferioris: ergo multo minus quando extrajudicialiter protegit per viam defensionis naturalis, ib. n. 13
 Recursus ad regem totus est extrajudicialis, absque spe ut aliqua via possit fieri iudicialis, ib. n. 20
 Recursus pendente ad regem si gesta à iudice forent attentata, Senatus ante actorem inspectionem super articulo violentiae, revocaret, ib. n. 21
 Recursus ad regem pendente gesta insunt in articulo principali violentiae de quibus pariter iudicatur, ac de gestis ante ordinariâ intimationem, p. 122. n. 22
 Recursus ad Principem non censetur prohibitus, ubi prohibetur appellatio, ib. n. 16
 Recursus pro tollenda violentia est quid distinctum, & omnino separatum à iustitia causae principalis, ib. n. 17
 Recursus pendente ad regem gesta si fuissent nulla, etiam quolibet decreto Regio lato, remaneret nulla, p. 122. n. 28
 Recursus pendente ad regem, gesta licet vitio attentatorum non subjaceant, nec annullentur; tamen multari solet iudex ob ejus irreverentiam, p. 122. & 123. n. 35
 Recursus pendente, & actis originaliter transportatis ad Senatum, si iudex actum gerat, requirentem causae cognitionem, nullus erit non ex capite pendens recursus, sed defectu causae cognitionis, ib. n. 36
 Recursus pendente, & actis ad Senatum transportatis, si iudex procedat ad actum requirentem causae cognitionem, quo consulatur litigans, si Senatus decreverit super articulo violentiae illam non fecisse iudicem, ib. n. 38
 Recursus pendente ad regem actis traductis differtur jurisdictionis exercitium non jure operante, sed accidentia facti, ib. n. 40
 Recursus ad regem non est articulus praedjudicialis causae principalis, sed favorabilis ad ejus faciliorem expeditionem, ib. n. 41
 Recursus pendente ad Regem non suspendi jurisdictionem, veriore esse opinionem, ib. n. 44
 Recursus ad regem super iniustitia sui primava natura attentata, non facit litem, ib. n. 45
 Recursus ob iniustitiam natura alteratur per citationem,

quia efficitur lis, ib. n. 47
 Recursus violentiae quomodolibet varietur, etiam per intimationem ordinariâ (quae non est citatio) nullatenus potest effici iudicialis, ib. n. 48
 Recursus ad regem ob iniustitiam fundatur in circumventionem adversarii; recursus vero violentiae in vi & oppressionem iudicis, p. 124. n. 72
 Recursus ad regem ob iniustitiam revidetur ex novis productionibus; & noviter deductis actis, at recursus violentiae ex eorundem inspectione dumtaxat nullis aliis admittis, ib. n. 53
 Recursus ob iniustitiam, licet citatione sequuta, efficitur iudicialis, recursus autem violentiae nihil unquam iudicialitatis recipit, nec potest, ib. n. 54
 Recursus ob iniustitiam provenit ex potentia supremâ jurisdictionis, recursus violentiae ex potentia politica & œconomia absque vestigio jurisdictionis, ib. n. 55
 Recursus ob iniustitiam proponendus est intra terminum ad appellandum (iuxta unam opinionem) recursus violentiae nullo termino circumscriptus reperitur, ib. n. 56

Recusatio.

 Recusatio, & appellatio ab interlocutoria æquiparantur respectu formae; sed tamen quoad alios effectus, p. 144. n. 38
 In Recusatione iudicis Ecclesiastici arbitri eliguntur, qui de causis reculationum cognoscunt, ib. num. 94

Redditus.

 Redditus annuus an debeat condemnatus a tempore primae sententiae, quae ad illos condemnavit ex tunc vel a tempore ultimo confirmantis, p. 630. n. 36
 Redditus annuus debitus ex contractu, regulariter una est obligatio, & actio, & ad haereditas transit, p. 558. n. 138
 Redditus annuus debitus ex contractu cum conditione singulis annis adimplenda, tum quot sunt anni, tot sunt obligationes, ib. n. 139
 Redditus ad viam tot continet obligationes, quot praestationes annuas, ib. n. 140

Redintegratio.

 Redintegratio dicitur a re & integer, p. 612. n. 193

Reductio.

 Reductio sententiae lata à iudice, ut bono viro appellacionis non esse deferendum, qui teneant, p. 456. n. 1
 Reductio sententiae licet admittat appellacionem, an nihilominus ea pendente sit exequenda, ibid. n. 2
 Reductio sententiam admittit appellacionem suspensivam, qui cum Baldo subscripserint, ib. n. 3
 Reductio iudice confirmante arbitramentum non licere appellare, sed adeo illud infirmante, qui teneant, recensetur, ibid. n. 6
 Reductio sententiae an admittat appellacionem jure Regio, ibid. n. 9. remissive.
 Reductio arbitramenti si petatur post illius arbitramenti executionem, illam non revocat, nec impedit, p. 457. n. 13
 Ab arbitrationibus & eorum arbitramento non licet regulariter appellare, sed Reductio peti ad arbitrium boni viri, ib. n. 15
 Reductio ad arbitrium boni viri intra decem dies debet peti jure regio, ib. n. 16
 Reductio an etiam jure communi debet peti intra decem dies, ib. n. 17
 Reductio coram quo iudice sit petenda, & de variis opinionibus, ibid. n. 18
 Reductio debet peti intra decem dies etiam jure canonico, ib. n. 19

Regalia.

 Regalia specificata quadam in venditione alicujus terrae a Rege facta, & aliqua excepta, omnia regalia ultra excepta veniunt, p. 85, n. 3

Regimen.

Regimen.

 Regimen à Deo Reges non simpliciter acceperunt, sed cum qualitate vi oppressionis protectionis naturaliter illis annexa & indivisibili, p. 10. n. 43
 Objectum, & finis supremi Regiminis est temporalis pax publica, & vassallorum tranquillitas, ibidem n. 44
 Ob bonum commune, & publicam subditorum utilitatem Regimen creatum, & à Deo concessum est, ibid.

Regnum.

 Regnum cui conceditur, necessariò conceduntur omnia sine quibus gubernari non potest, p. 73. n. 293
 Regnum cuius civitatis aliqua parent Imperio, totum intelligitur illi subiectum, qui sufficit partis tantum habere pacificam possessionem, ut totus habere intelligatur, p. 423. n. 107

Regula.

 Regula negativa & permissiva ubi concurrunt, quae sit sequenda, p. 213. n. 4
 Duae Regulae ubi referuntur, una firmativa, alia prohibitiva, hae praeponderant, p. 336. ib.

Regularis.

 Regularium utriusque sexus causae super correctione & visitatione Monachorum, Regularium & Monialium non veniunt ad tribunalia, p. 86. n. 10

Rejectio.

 A Rejectione exceptionis libelli inepti in quacunque causa licet appellatur, p. 140. n. 41
 A Rejectione vel admissione articulo pertinentium, vel impertinentium, licet appellatur, tanquam à praedjudiciali, p. 147. n. 141
 A Rejectione exceptionis non debito aut legitimo tempore oppositae appellacioni emissa non deferretur, p. 481. n. 14

Relatio.

 Relatio ad Principem pendente, an interim gesta per inferiorem nulla dicantur, p. 120. n. 7
 Relatio pendente ad Regem, non suspendi referentis jurisdictionem, patrio jure indictum est, nisi Princeps expressè dicat, p. 124. n. 50

Relaxare, Relaxatio, Relaxatus.

 Relaxare obligatus debet capere ponere extra suum territorium in loco, quo capi non possit, p. 174. n. 54
 Et ut difficilis sit ejus persecutio, ib. n. 55
 Relaxatus à iudice simpliciter dicens sub fideiussoribus ad quid isti teneantur, p. 187. n. 223
 Relaxatus sub fideiussoribus de solvendo, vel redeundo ad carcerem, non appellat à carceratione, p. 188. n. 235
 Relaxatio carceris an suspendatur per appellacionem, p. 289. n. 238
 A Relaxatione excommunicationis, non licet appellare, ib. n. 242
 Relaxationem carceris suspendi per appellacionem, imo vim fieri declarandum, defenditur, ibidem numero 243
 Relaxationis carceris revocatio per superiorem fuisse illud, si relaxatus reus fuisset appellacione pendente, & auferretur, ib. n. 246
 A Relaxatione carceris appellacioni nisi deferat iudex vim facere, decernit Senatus, p. 190. n. 251
 Quae doctrina limitatur in Relaxatione carceris facta per supremam tribunalia, quae non suspendiuntur per appellacionem, ib. n. 252
 Relaxatio rei ob innocentiam non suspenditur per appellacionem, ib. n. 253
 Relaxatio carceris appellacione pendente est attentatum, p. 191. n. 263

Religiosus, Religio.

 Indecens esset Religiosorum excessus in tribunalibus recitari, p. 86. n. 12

Regimen.

Religiosorum correctio, & qualibet sententia Praelati non recipit appellacionem regulariter, & ubi admittitur non suspendit, ib. n. 13
 Religiosorum Praelati vim exequendo non faciunt, quia eorum sententiae non suspenduntur per appellacionem, ib. n. 14
 Religiosi appellantes à correctione sui Praelati non possunt in Francia recurrere ad parlamentum, ib. n. 15
 Religiosi non possunt appellare, ib. n. 16
 Religiosorum causas etiam super electionibus gestas à Prioribus generalibus, & aliis Superioribus inter Monachos, haecenus est inauditum, trahi ad tribunalia per viam violentiae, p. 87. n. 21
 Religiosorum causae quaelibet, quae ex Tridentino tractari possunt coram ordinariis, per viam violentiae ad Regia praetoria trahi possunt, ib.
 Idem in causis contentiosis pendentibus coram Religiosorum conservatoribus, & aliis iudicibus, ib. n. 25
 Religiosi non mendicantes praecedunt mendicantes, p. 241. n. 28
 Religiosi mendicantes praecedunt alios mendicantes, qui possessa in alia Civitate sua monasteria construxere, cessante quasi possessione inter eosdem, ib. n. 29
 Religio quanto magis arcta majoris humilitatis intuitu, debet aliis praestantiorum locum cedere, p. 242. n. 40
 Religiosi in sua Ecclesia praesuntur Canonice collegiatae circa officia defunctorum, non autem Cathedralis processionaliter congregatis, p. 243. n. 69
 Religiosi in tantum existuntur à jurisdictione Ordinarii, quantum sibi conceditur in privilegiis, non aliter, ib. n. 73

Remedium.

 Remedium nullum haecenus aptius potuit inveniri, ad sedandas iudicum Ecclesiasticorum violentias ob denegatam delationem appellacioni, quam frequenter usitatum, p. 56. n. 20
 Remedium ad praesidium innocentium inventum, non debet esse praesidium iniquitatis, p. 64. n. 148
 Remedium violentiae jus, & necessitas induxit ad sedandam violentiam, quam contra jus iudex Ecclesiasticus perpetraret, p. 107. n. 24
 Remedium salubre violentiae, non est credendum, vellet Principem fidei, & apparetur praebere, manente adhuc vi, p. 129. n. 135
 Remedio ad innocentiae praesidium instituto, ad iniquitatis defensionem non est abutendum, pag. 310. n. 52
 Remedium l. 2. C. de rescinden. vend. licet non detur in contractibus stricti juris, locum tamen habet in stipulationibus adiectis super contractibus bonae fidei, p. 337. n. 33
 Remedium possessorum ex c. redintegranda, sive sit intentatum in foro Ecclesiastico, sive seculari, datur appellatio suspensiva, p. 451. n. 68

Remissio.

 A Remissione negotii principalis facta per superiorem inferiori appellacionem suspendit, quominus interim inferior queat valide procedere, p. 323. n. 17
 Etiam iudex inferior fuisse inhibitus, quia per Remissionem totum amovetur impedimentum, ibid. num. 18
 Remissio tacite facta idem operatur quod expressa, ib. n. 28
 Etiam si ad sit inhibito, ib. n. 21
 Et etiam ad sit deservio, ib. n. 22
 Remissio expressa non est necessaria, quando iudex à quo non desulit appellacioni, p. 323. 324. n. 23. & seq.
 Absque Remissione expressa inferior non potest procedere in causa, si appellacioni detulerat, p. 324. n. 25

Renuntians, Renuntiatio.

 Renuntiare est donare, p. 117

Tit 4 Res

Index Rerum;

Renuntiatio tacita resultans ex facto contrario maxime in iudicio idem operatur quod expressa, p. 281. n. 106
 Renuntians semel suo beneficio, an possit iterum ei se opponere, & an ab electione de eo facta possit appellari, p. 193. n. 216
 Renuntians suo beneficio non potest illud repetere, nec ad id regressus datur, ib. n. 217
 Renuntians actiones suas non est ad illas dandus regressus, ib. n. 218
 Renuntians electioni de se factae non auditur appellans, quod minus alius eligatur ad illud beneficium, ib. n. 219
 Renuntiantem semel possunt electores iterum eligere ad idem beneficium, ib. n. 220
 Renuntians beneficium potest ad idem denno praesentari & se opponere, ib. n. 221
 Renuntians beneficio ob crimen non potest iterum eligi, nec praesentari ad illud, ib. n. 222
 Renuntiatio appellacionis quando expressè per transactionem fiat, p. 409. n. 329
 Renuntiatio per pactum de non appellando valet, & non suspenditur sententiae executio, ib. n. 230
 Renuntiatio appellacionis inducta per actum de stando unica sententiae valet, ib. n. 231
 Renuntiatio appellans in criminalibus valet, ubi delictum est notorium, p. 464. n. 9
Reponere, Repositio.
 Reponere, & deferre sunt necessaria ad tollendum violentiam, quae in illis consistit, p. 74. n. 301
 Reponere tenetur iudex Ecclesiasticus virtute decreti Senatus inserti in provisione Regiae, omnia attestata post appellacionem & intra terminum ad appellandum, & omnia compellere ad unguem, p. 75. n. 1
 Reponere se & deferre, si respondeat iudex provisioni Regiae an dicitur satisfecisse, ib. n. 2
 Reponere verbaliter, cum actus revocatione sufficere, si attentatum sit verbale, ib. n. 3
 Repositio cum effectu requiritur, quando attentatum consistit in facto, quia non sufficere tunc verbalis, ib. n.
 Reponere cum effectu si iudex recuset, datur oppressu *sobre carta*, ut adimpleat provisionem cum effectu, p. 76. n. 11
 Reponat si iudex in parte, partim verò non, an provisioni Regiae satisfecisse dicitur, ib. n. 13
 Repositum non dicitur attentatum si repositio non fiat in pristinum statum usque ad unum nummum, ib. n. 15
 Repositum semel cum effectu vigore provisionis Regiae, si iterum iudex revocet, an nova appellatio, & novus recursus sit necessarius, an verò sufficere secunda iustitia, ib. n. 16
 Repositionem si in continente revocet iudex ipse, secunda iustitia sufficere, hoc est, *sobre carta*, ibid. n. 17
 Repositionis revocatio si proveniat à novo articulo incidenti discursum litis, secunda iustitia denegatur in Senatu, quia nova appellacione, & cursu opus est, p. 77. n. 21
 Reponere an debeat indistinctè iudex Ecclesiasticus vigore Regiae provisionis omnia à se gesta post appellacionem, etiam quae alias sibi licebat facere ea pendente, & defendente, ib. n. 22
 Reponere tenetur etiam iudex vigore Regiae provisionis censuras, & absolvere, quod non repugnat dispositioni Conc. Trid. p. 78. n. 33
 Repositio attentatorum facta à iudice Ecclesiastico est in executionem decreti Regii Senatus, vim fieri declarantis, & ibi de intellectu d. 1. 36. recop. p. 102. n. 11
 A Repositione gravaminis iniuste denegata licet appellare, p. 166. n. 20

Ita tamen quod appelletur à causa gravaminis de praesenti, non de praeterito, & sic ab ipsa denegacione ib. n. 21
 Repositio actorum, seu alii actus iurisdictionales geri non possunt ab alio, quam à iudice non privato seu iurisdictione carente, p. 94. n. 7
 Repositione petita, & negata, & censuris nullis licita est appellatio, p. 194. n. 25
 Repositionis sententia ob excessum executionis, an fructus comprehendit etiam non exprimit, p. 662. n. 139
 Repositionis sententiae ob excessum quando satisfactum censetur, multa remissivè, p. 670. n. 257
Reprobatus.
 Reprobatus habens gratiam in forma dignum ad Parochialem appellare potest suspensivè, pag. 292. num. 297
 Reprobatus ab examinatore ab beneficio simplex, an possit appellare quoad utrumque effectum, p. 293. n. 212
Res.
 Res omnis per quascumque causas nascitur, per easdem dissolvitur, p. 94. n. 7
 Perempta una Re alternativè debitis, remanet obligatio in alia praesens, p. 111. n. 93
 Res per negationem efficitur debita, p. 147. n. 130
 Res à potentiore denominatur, p. 214. n. 12
 Res una potest diverso iure censeri, ibidem, numero 2
 Res una non potest contrarios effectus operari, ibid. n. 24
 Res una circa seipsam non potest diversa iure censeri, p. 216. n. 51
 Res postquam semel prohibitionem evasit, semper remanet libera, p. 361. n. 55
 Res semel effecta alienabilis, semper remanet alienabilis, ib. n. 56
 Res semel alterata natura, semper remanet alterata, ib. n. 57
 Res quae semel exivit de trunco, & de familia, non dicitur amplius esse de trunco, quominus retractui locus sit, ib. n. 58
 Res perpetuae esse debent apud successores vacatos, ubi perpetuo jus competit, p. 420. n. 61
 Res esse praesumitur, cuius est signum & marcha, p. 434. n. 271
 Res obligata si transit in aliam formam reducibilem ad primam materiam, non extinguitur jus pignoris competens in ipsa prima materia, p. 436. n. 309
 Res transit cum sua causa, & suo onere, ibidem, n. 310
 Res empta ex pecunia reducta ex re majoratus, in ejus locum subrogatur cum omnibus qualitatibus primordialis majoratus, ib. n. 318
 Res iudicata dicitur ubi concurrunt identitas rei, causae, & personarum, p. 476. n. 28
 Res ubi in specie praestanda erit executor facit praecipuum reo ut intra triduum restituat, quia non restituta cogitur manu militari, p. 535. n. 29
 Res ad quam quis est condemnatus, si longè absit, quomodo sit facienda executio, p. 536. n. 36
 Rei iudicatae cessante causa ex nova causa superveniente, cessat res iudicata, p. 556. n. 94
 Res iudicata non facit jus in iis quae tempore mutantur, ib. n. 96
 Res iudicata licet perpetua sit, tamen non obstat agenti ex nova causa superveniente de novo, p. 557. num. 156
 Rei iudicatae exceptio quando prodest absolutio ob non probationem actoris in rebus aut personalibus, p. 558. n. 124
 Res evicta in solum pro debito data à iudice vel à parte,

& Verborum.

parte, non agitur ex actione primæva, quia est extincta, sed utili exempto, p. 560. n. 160
 Res evicta in solum data, an & quando liberentur priores fideiussores & pignora, ib. n. 161
 Rei iudicatae exceptio obta contra receptores reddituum, an praedictet domino principali, p. 561. numero 174
 Res iudicata non praedictet non citatum ad actum, quo laedi potest, p. 569. n. 13
 Res iudicata inter alios lata, aliis non praedictet, ib. num. 19
 Res iudicata ut obstat, debet adesse identitas causae, rei, & personae, ib. n. 25
 Res à possessore non citato avocanda non est, nisi legitima causae cognitione praecedente etiam remedio aliquo possessorio, p. 574. n. 84
 Res inter alios iudicata aliis non potest praedictet generare, ib. n. 86
 Res cum reperitur penes condemnatum, alius non impedit executionem, nec illi praestatur cautio, p. 576. num. 115
 Res petita actione personali, puta ex vendito, donato, & similibus alienata, lite pendente efficitur litigiosa, & in emptorem scientem dirigitur executoriales, p. 581. n. 173
 Rei alienatione facta in fraudem paratae executionis pro quantitate pecuniae, fit executio in tertium emptorem, p. 581. n. 175
 Res emphyteutica alienata lite pendente, aut praesentato instrumento guarantee in iudicio contra emphyteutam, executio dirigitur in tertium, p. 585. numero 221
 Res iudicata cohaeret rei, & authoris accessione vitur successor, p. 586. n. 144
 Rei iudicatae exceptio non intrat ubi non adest identitas rei, causae & personarum, p. 579. n. 275
 Res non intelligitur restituta, dum etiam fructus non restituantur, p. 606. n. 103
 Res reddita, restituta aut soluta proprie dicitur, quae non deteriorata redditur aut solvitur, p. 611. n. 183
 Res deposita non dicitur reddita si deteriorata reddatur, p. 612. n. 184
 Res adesse dicitur cuius corpus manet, sed forma mutata est, ib. n. 185
 Rei appellacione tota continetur, ib. n. 199
 Res una quando alteri accedit & cohaeret, non debet ab ea separari, quia unica iudicatur, p. 624. n. 105
 Res prohibita è regno extrahi (si publicatur) publicatur etiam currus, faccus, navis, &c. quibus exportatur, ib. n. 106
 Res iure communi non habet accessiones limitatas pertinentiae, nec appendices, nisi ab homine aut consuetudine ei attribuantur, p. 625. n. 126
 Res inter alios acta tertio non praedictet, nec contra non nominatum in sententia eius executione comprehenditur, p. 654. n. 3
 Res in solum data mulieri virtute executionis, quae in gradu appellacionis revocata fuit; an haec revocatoria exequi possit contra virum, cui hanc rem appellacionem pendente dederat in dotem mulier, ibid. num. 10
 Res affecta si transeat in clericum, quam detineat ejus respectu, iudici seculari non tollitur iurisdictione, p. 658. n. 76
 Res per clericum adepta vigore executionis attentatae excessivae, inordinatae, aut aliter nulle postmodum rescissa, ab eo avocari potest per iudicem laicum, p. 662. n. 127
 Perfectae Rei nihil addi potest, p. 669. n. 254
Rescriptum.
 Rescripto alterius praevaleat, alter iudex in eadem causa inhibere non potest, nec iurisdictione, uti, p. 256. n. 89

Rescriptis à duobus iudicibus pro utraque parte impetratis, qui valido vitur, potest inhibere, & vim nullam facit inhibendo, sed alius, ib. n. 91
 Rescriptorum duorum ab utraque parte impetratorum quod praevaleat, ib. n. 92
 Rescriptum secundum ut priori praevaleat triplex prioritas requiritur, ib. n. 93
 Rescriptum interpretatur secundum jus, p. 323. n. 13
 Rescriptum ad lites est commune, & regulatur secundum jus & iustitiam, p. 359. n. 16
 Rescriptum quo prohibetur appellatio, pariter operatur in praedictet actoris, ac rei ex capite aequalitatis servandae in utroque, ib. n. 20
 Rescriptum Principis recipit interpretationem à iure communi, p. 394. n. 15
 Rescriptum Principis recipit interpretationem à iure, cum quo se conformare censetur, pag. 665. numero 183

Reservare, Reservatio.

A Reservacione exceptionum oppositarum in finem litis, licite appellatur, p. 140. n. 36
 Reservacionis articuli decretum an recipiat appellacionem, p. 326. n. 1
 Et quid si non est additum, quod ex diffinitiva resultabit articuli reservati expeditio, an admittatur supplicatio, p. 326. n. 2
 A Reservacione articuli anteriorem cognitionem requiritis, an ad finem litis, seu diffinitivam, appellacioni ut licite deferendum, ib. n. 7
 Reservatio exceptionis rei iudicatae ad diffinitivam est nulla, p. 327. n. 8
 Reservatio ad finem litis exceptionis, transactionis, aut iuramenti, est nulla, ib. n. 9
 Reservare ad lites discursum non potest iudex exceptionem declinatoriae, ib. n. 16
 Reservare potest iudex praescriptionis exceptionem ad causae discursum, ib. n. 11
 Reservari quae possunt exceptiones, & quae non, remissivè, ib. n. 12
 Reservari non possunt exceptiones declinatoriae, & ex quibus ordo iudicii perverteretur, ib. n. 13
 Reservatio articuli pervertens ordinem juris, praebet causam appellandi, ib. n. 14
 Reservare quas exceptiones contra testes non possit iudex in finem litis, p. 328. n. 35
 Reservare vel cognoscere de exceptionibus contra testes in finem litis iudicis est arbitrium, ib. n. 36
 Et ex quibus moveri debet iudex reservare, cognoscere, ib. n. 37
 Reservare vel non exceptiones contra testes gravatur pars à quo erit necesse appellare, p. 328. 329. n. 38
 Reservare exceptionem nullitatis oppositam, non potest, sed ad omnia determinare, p. 329. n. 40
 Reservari potest in finem litis in summariis exceptio requirens altiore indaginem, ib. n. 45
 A Reservacione exceptionis requiritis altiore indaginem in iudicis summariis appellatio non est licita, ib. n. 46
 Reservare exceptiones requirentes altiore indaginem disponens statutum, à reservacione non admittitur appellatio, ib. n. 47
 Reservandi ad effectum iudicis statum arbitrio, quae exceptiones requirant altiore indaginem, ibidem, num. 48
 Reservata non intelligitur per statutum exceptio clara, quae in continente potest consistere, ib. p. 49
 Reservanda exceptio juris dubii an sit, p. 330. n. 52
 A Reservacione non appellatur, quando contra opponentem articulum juris est praesumptio, ibidem, num. 3
 Nisi tunc offeratur probatio in continente, ib.
 Reservari non potest exceptio contra testem examinandum

Index Rerum,

nandum, si ejus probatio offertur in continenti, etiam si requiratur altiore indagine, ib. n. 54. Et multo magis quando exceptio per ipsum jus est probata, n. 330. n. 55. Et an sufficiat verbo simpliciter offerri in continenti, p. 350. n. 56. A Reservatione exceptionis contra testem oblata in continenti appellare licet, p. 330. n. 57. Reservatio exceptionis in finem litis in tribunalibus Regis non admittit supplicationem, ib. n. 58. Reservata exceptio in finem litis operatur ut postea probata legitima corrumpat omnia gesta antea, ib. numero 59. Reservati juris causa in aliud iudicium coram eodem potest tractari, quia ad illam efficitur competens, ib. n. 60. Reservata exceptio in finem litis an prius sit terminanda, ib. n. 61. Reservari non possunt ad finem litis exceptiones requirentes altiore indagine, p. 330. 331. n. 63. Reservari tamen possunt, quae illam requirunt, p. 331. ibidem. A Reservatione praedictarum exceptionum non licet appellare, ib. n. 64. Reservatio iudicis de facto statuitur, quando exceptio sit intricata, ib. n. 65. Reservatio operatur, ut probata demum exceptione gesta omnia retro sint nulla, ib. n. 66. Dummodo exceptio Reservata opponatur processui, secus si substantiae negotii, ib. n. 67. Reservata exceptio si obliet, expensae reficiendae sunt, ib. n. 68. Reservatas exceptiones decidi non petente parte sententia est valida, ib. n. 69. Reservatas exceptiones omittre potest pars, & principale terminare, quas tacite videtur tunc rejicere, ib. num. 73. Reservatis exceptionibus non decis si iudex ad diffinitivam procedat parte opponente, sententia est nulla ipso iure, ib. n. 74. Reservatio licet non inret in patronatu mixto procedit in mixtura aequali, secus si pars Clericorum habet plures voces, quam Laicorum, quia alteratur beneficii naturam, p. 402. n. 127. vide n. 114. Reservatio iurum facta in ultima sententia illius respectu dicitur ceteris difformis, & datur appellatio a Reservatione nova, p. 477. n. 43. Reservatio iuris facta in sententia, conservat jus condemnato competens, p. 557. n. 104. Reservatum Jus est exclusum a sententia & condemnatione, ib. n. 105. Reservatio iuris est exceptio quae modificat actum, atque omnino admittenda est, ib. n. 106. Reservatio iuris confirmat non reservatum, & conservat reservatum, ac si nulla flaret condemnatio, ib. num. 107. Reservatum jus in sententia, ipsius executionem non suspendit, secus si sententia condemnat sub aliqua modificatione aut limitatione, quia tunc suspendit, p. 647. n. 34. Reservatum jus condemnato in sententia, ejus executionem non suspendit, quia intelligitur reservatum in aliud iudicium, ib. n. 35. Secus si sententia aliquam exceptionem aut limitationem adiciat, ib. n. 36. Residencia. Residenciae beneficii praecipuum est sententia interlocutoria habens vim diffinitivae, p. 305. n. 1. Residenciae praecipuum si expediatur absque causae cognitione est actus extrajudicialis, ib. n. 2. Residenciae praecipuum non requirit citationem judiciale, ib. n. 3.

Residenciae praecipuum non suspenditur per appellationem, sed ea non obstant opponitur beneficio substatutus, ib. n. 4. Residenciae ab ipso praecipuo non datur appellatio, quominus absens compellatur residere, & datur substitutus congruae portione, p. 306. n. 5. Residendi a praecipuo appellatio dicitur frustratoria, ib. num. 6. Residenciae poena per diffinitivam imposita in contumaces absentes non recipit appellationem, ib. n. 8. Residenciae neglectae poenam, appellatione & inhibitione non obstantibus exequendam contra absentes sive contumaces, sive non contumaces, decrevit Senatus supremus, ib. n. 20. Non Residenciae poena imposita Parochis, non extenditur ad non Residentes beneficia simplicia, ib. n. 11. Residencia est de jure divino in animarum curam, seu gubernationem habentibus, ib. n. 12. Non Residenciae poena non recipit appellationem quoad suspensivum, secus quoad devolutivum, ib. n. 13. Residenciae monitorium, & praecipuum extrajudiciale, expeditur, poenarum vero impositio per diffinitivam juris ordine reservato, ib. n. 15. Non solum in Parochialibus, sed in aliis simplicibus beneficiis, p. 307. n. 16. Contra non Residentem, sive sciatur ubi sit, sive non, ad beneficii privationem quomodo sit procedendum, & quod tempus absentiae requiratur, ibidem numero 17. Monitorio trina non est necessaria contra non Residentem, sive absentem, sive praesentem, si commode citari potest personaliter, ib. n. 18. Et tunc quod tempus absentiae requiratur, ib. n. 19. Non Residentis citatio ubi agitur ad privationem an sufficiat extrajudicialis, ib. n. 20. Contra non Residentem ubi agitur ad privationem fructuum & alias poenas arbitrarias, an & quando trina citatio sit necessaria, ib. n. 21. Non Residente monitorio a quo incipit currere tempus, quo debet expectari, antequam ad privationem veniatur, ib. n. 23. Contra non Residentem sententia privationis, qua non est servatus juris ordo, exequi non potest appellatione pendente, ib. n. 24. Non Residentis ex iusta tamen causa aut impedimento, seu licentia condemnatus ad privationem, &c. an queat appellationem suspensivam interponere, ib. numero 25. Residenciae materia, & quae beneficia illam exigant, & quae personae excusentur, & de licentia quando concedenda, vel non, & qui sine ea possunt abesse, & de aliis remissive, p. 308. n. 26. Residenciae mandatum in visitatione edictum non recipit appellationem, p. 311. n. 57. Contra non Residentem quando proceditur ad privationem beneficii admittitur appellatio, si non praecedat causae cognitio & citatio, & quo decreti genere tunc utitur Senatus Regius, p. 383. n. 77. Resignatarius, Resignatio. Resignatarius non tenetur purgare attentata facta a praedeceffore resignante, quia ille in nullo deliquit, p. 96. n. 48. Resignatarius tenetur dimittere possessionem a se possessit beneficii postquam adeptus est possessionem beneficii resignari (non obstante appellatione) cui non deferens iudex vim nullam facere declarabit Senatus, p. 371. n. 6. Resignatio facta sine consensu patroni est nulla, & si ex hac causa patronus praesentet aliquem, non tenet, quia non abdicatur jus a resignante, at si lite pendente resignans moriatur, & patronatus prosequatur litem cum resignatorio, & asserat institutum jam praesentatum;

& Verborum.

praesentatum; haec litem prosecutio aequipollet novae praesentationi, p. 400. n. 94. Resignationes plerumque in causa sunt, ut ignorentur vacationes beneficiorum juris Regii patronatus, p. 425. n. 146. Resignatio beneficii facta lite pendente afficitur vitio litigii, p. 582. n. 185. Resituere, Restitutio. Restitutio in integrum quando potest opponi rei iudicatae, & suspendit executionem, procedit si opponatur coram iudice, non autem coram executore, p. 552. n. 38. Restitutionis rei factae condemnatio intelligitur & de fructibus quos de jure condemnatus tenebatur restituere, p. 606. n. 102. Restituere verbum in sententia appositum, fructus quoque comprehendit ex propria vi & virtute, p. 606. num. 106. Restituere verbum plenam habet significationem ut etiam fructus comprehendat, ib. n. 107. Restitutio est in pristinum statum restitutio seu redintegratio, ib. n. 108. Restituit non solum qui corpus, sed etiam qui omnem rem conditionemque reddita causa praestat, ib. num. 109. Restitutio gratiosa non praestat fructus, secus rigorosa, p. 611. n. 175. Verbum (restitutio) importat fructus restitutionem, ubi alias ex vi iudicii solent venire, non aliter, ibid. n. 177. Restitutio Principis ad quae bona & fructus extendatur remissive, ib. n. 178. Restitutio tota juris interpretatio est, p. 612. n. 87. Restitutio est in pristinum statum redintegratio, ib. n. 192. Restitutio tantum restituit, quantum abstulit id adversus quod restitutio datur, ib. n. 196. Restitutionis gratia tantum attribuit, quantum condemnationis sententia ademit, ibid. n. 197. Restitutus quis non dicitur, nisi plenariam consequatur restitutionem, ib. Restitutio facit renasci quod extinctum fuit, ibid. n. 198. Restitutio Minore per sententiam adversus venditionem, cuius causa vechigal solvit, sententia officii publicano, p. 656. n. 36. Restitutio redigit omnia ad pristinum statum etiam adversus tertium, ib. n. 37. Restitutio facta juris dispositione, ex causa quae inest a primordio tituli praedicti tertio, & contra eum operatur, ib. n. 39. Restitutio per viam juris inhaeret primordio, ita ut jus transferentis non fuerit liberum a principio, quod ideo rescissioni est subiectum, ib. n. 40. Restitutio iuris ob iniustitiam, comprehendit bona ablata, & in silcum incorporata, sed alienata in tertium possessorem, ib. n. 41. Restitutio a principe facta etiam ex gratia, dicenti haberi pro non facta confiscationem, & esse irritam, jus tertio tollitur, & omnia provenientia ex tali condemnatione resolvuntur, ib. n. 52. Retentio. Retentionis pro melioramentis exceptio suspendit sententiae executionem, etiam opposita fuisset in iudicio principali, non tamen de ea iudicatum, p. 648. n. 59. Retinenda in singulis speciebus non admittitur appellatio, p. 44. n. 569. Retentio conceditur in re separata, quando melioramenta facta in una re ejus valorem excedunt, ib. n. 66. Retentionis exceptio admittitur in executione, etiam si

ea sit processui opposita, non tamen per iudicem terminata, p. 555. n. 76. Retentionis exceptio non decis, etiam in iudicio privilegiatis opponitur post sententiam, & a reiectione appellatio admittitur, ib. n. 77. Retrahitus. Retrahitus locum habeant, ubi simul venduntur res immobiles, p. 216. n. 54. Retrahitus permissio inter conjuges etiam extenditur ad socios extraneos, p. 190. n. 28. Revocare, Revocatio. Revocare & reponere attentata appellatione pendente pertinet ad iudicem ad quem, non alium, p. 94. n. 9. Revocatio attentatorum facta virtute decreti conditionalis, vel simplicis Senatus Regii, nullam requirit causae cognitionem, p. 110. n. 82. Revocatio eorum, quae geruntur post ordinariae intimationem, pendet a futuro eventu, & sic regulatur a justificatione appellantis, p. 122. n. 23. & seqq. Revocatio praecipui de non edificando dicitur interlocutoria, habens vim diffinitivae a qua licet appellare, p. 152. n. 188. A Revocatione interlocutoriae, seu gravaminis an licita sit appellatio, disputatur, p. 153. n. 201. Revocatio interlocutoriae seu gravaminis interlocutoria est, ib. & 154. & n. 202. contra, n. 205. A Revocatoria interlocutoria gravaminis appellatur, quando ex tali revocatorio oritur gravamen praedictae, non ipso gravamine, ut in exemplis, ib. n. 215. & 216. Revocata executio cuius contemplatione tertius possidet, ipsi nocet, p. 657. n. 52. Reus. Reus absens cuius bona descripta, annotata fuerunt, comparens licite appellat a tali annotatione, p. 152. n. 187. Reus sine fideiussoribus relaxatum tempore serendae sententiae potest iudex in carcerem revocare, p. 184. n. 188. Reus confugiens a carcere non est sub fideiussoribus relaxandus, etiam ubi alias relaxaretur, p. 283. n. 194. Reus eadem causa, qua in prima instantia non relaxatur, vel relaxatur sub fideiussoribus, pariter in secunda, & ulterioribus, p. 187. n. 226. Reus voluntarius quis dicitur, p. 228. n. 18. Reus si inest ex aliqua causa, ut prius sibi non praestigatur dilatio ad probandas suas exceptiones, quousque actor suam probet intentionem in iudicio Ecclesiasticis obtinebit, p. 410. n. 247. Reus conventus rei vindicatione negans possidere, & convictus de mendacio, non appellat, p. 448. 449. n. 41. Reus conventus si non possideat, & de jure agentis confitet, iudex declarat rem pertinere ad actorem absoluto reo, p. 610. n. 158. Et tunc si Reus post rem iudicatam, coeperit possidere, contra illum fit executio absque novo processu, ibid. num. 159. Quod idem procedit in bonorum possessione, ibid. n. 160. Reum conventum & non inventum possidere tempore latae sententiae, iudex poterit condemnare, ut quoad documque bona habeat, restituit actori recte suum dominium probanti, ib. n. 161. declara ut ib. Reus inventus non possidere, non est absolvendus ab observatione iudicis, sed actor probans de suo iure declarandus dominus, & quae sit hujus declarationis utilitas, ib. n. 162. Actor tamen hoc casu erit in expensis condemnandus, ib. n. 163. Et quid si reus distulit opponere se non possidere, ib. num. 164.

Index Rerum,

Reus ob non possessionem tempore late sententiæ tamdiu durat absolutus quandiu non possideat, secus cessante causa & cœperit possidere, p. 610. n. 165
Rev.

Jure & consuetudine est attributa facultas & potestas Regibus Hispaniæ propulsandi violentias & tollendi oppressiones à iudicibus Ecclesiasticis factas, p. 7. num. 16

Rex Hispaniæ est supremus Princeps non recognoscens Superiorem, nec Imperio subest, p. 8. n. 26

Reges in temporalibus Vicarii Christi Domini nostri electi fuere, ut in pace vassallos à violentiis defendant, p. 10. n. 41

Rex est imago Reipub. & quasi Deus in terra, ibid. n. 43

Regis proprium officium est, vi oppressos liberare, ib. Reges ad hoc sunt in terris dati à Deo ut tueantur Ecclesiam universalem, & omnes Ecclesias, & Ecclesiasticam libertatem, p. 14. n. 72

Reges Hispaniæ, & ceteri Catholice Reipublice supremi Principes sunt protectores decretorum Concilii Trid. ib. n. 73

Reges Catholici tanquam Christianæ religionis protectores possunt assistere per se, & suos legatos consilio propter quietem reipublice, ib. n. 74

Ex debito sui officii & charitatis tenetur Rex præstare auxilium oppressis, p. 18. n. 88

Rex potest admi data iudicis Ecclesiastici superioris remissione, p. 21. n. 104

Regis auxilium implorare contra detinentes decimas licitum est, p. 21. n. 106

Reges & Imperatores tenentur præstare auxilium Ecclesiæ, ibid. n. 107

Reges defensores Ecclesiæ, & religionis appellantur, p. 22. n. 113

Rex est ordinarius in suo Regno, cum omnes iurisdictiones ab eo effluerint, ib. n. 114

Reges Christianissimi & sanctæ Sedi Apostolicæ obediens non tolerant consuetudinem cognoscendi de violentiis ab Ecclesiasticis perpetratis, si iniustitiam contineret, nec est præsumendum, p. 27. n. 157

Reges in ordine ad spiritualia subsunt Summo Pontifici, qui etiam temporalem iurisdictionem habet in ordine ad spiritualia, p. 45. n. 295

Regis majoria aut Pontificis nullatenus à Rege alienari potest, p. 57. n. 38

In Rege duæ significationes, & personæ concurrunt, intellectualis per se verans ænigmaticè, & corporalis, p. 57. n. 41

Rex licet deficiat quod rumbum, remanet persona Regis quoad organum, quæ est publica, principaliter fundans actus quæ potius attenditur, quam virtus organica, n. 32

Rex semper vivit quoad maiestatem supremam & protectionem subditorum, quæ nullo facto avelli potest, n. 43

Regi commendata est omni jure maximè clericorum protectio, p. 58. n. 57

Regibus subsunt Ecclesiasticæ personæ in iis, quæ tangunt regimen & ordinem potestatis & ad eorum invocationem tenentur accedere, p. 72. n. 268. & n. 272

Regi tenentur Ecclesiastici Prælati obedientiam, fidelitatem, & reverentiam observare, n. 269

Regi ratione domicilii Ecclesiasticæ personæ subditæ sunt, n. 270

Rex in executione protectionis naturalis, & nudæ defensionis non procedit ex potentia iurisdictionis contentiosæ, sed potestatis publicæ, & œconomicæ, p. 72. n. 276

Rex supremus potest à suo Regno expellere clericos vim notoriam inferentes suis vassallis & turbatores pacis publicæ, & iurisdictionis, & præcipere, ne ad sua

Regna accedant, n. 277

Regia maiestas vestigiis semper Concilii Tridentini decretorum, maximè in violentiarum cognitione inhaeret, p. 138. n. 8

A Rege sententiante ut Comes ad Superiorem Comitatus appellatur, p. 294. n. 233

Regis & eius Concilii supremi iussu, an possint capere, & pignorare bona Ecclesiastica, sive decimas contribuere tenentium ad huiusmodi Ecclesiæ reparationem tanquam Concilii Tridentini executorum, p. 366. n. 8

Regi Hispaniæ competit jus patronatus in quibusdam beneficiis ex Bulla Adriani VI. Clementis VII. & Pauli III. maximorum Pontificum, p. 417. n. 10

Contra Regem nulla potest probari scientia & patientia, ut aliquis usu per jus patronatus, cum potius tales Bullæ in eius derogatione retinentur in Hispania, ne illis uti queant impetrantes, p. 418. n. 17

Regibus Hispaniæ non currit tempus quadrimestre ad præsentandum beneficia & Episcopatus suæ Coronæ, etiam si eorum officiales sciunt vacationes, p. 419. n. 43

Et etiam si Rex ipse sciat vacationem, ob maximas occupationes, p. 419. n. 43

Regi cum nunquam currat tempus ad præsentandum ex defectu scientiæ, semper potest reclamare contra provisiones ordinarij, ib. n. 44

Catholica Maiestas licet non sit usus sui juris patronatus indultis in aliquibus beneficiis, illa non amittit per non usum, p. 422. n. 98

Rex Hispaniæ indultis juris patronatus usus est semper in parte, p. 423. n. 100

Rex Hispaniæ majori parte beneficiorum consistorialium virtute concessionum Apostolicarum usus est quoties vacare contingunt, p. 423. n. 106

Rex Hispaniæ non tractat de acquirendo novo jure patronatus in beneficiis consistorialibus, sed de conferendo sibi ex indultis Apostolicis competente, p. 443. n. 110

Rex Hispaniæ existente in quasi possessione juris patronatus universalis beneficiorum consistorialium, ordinarius etiam particulariter non potest aliquid illorum quasi possidere: & de ratione, p. 425. n. 137

Rex in sua præsentatione ad beneficium noviter repletum, ut præferatur, debet de suo jure patronatus in illo beneficio docere, alias interim ordinarius non excluditur, p. 426. n. 159

Catholica maiestas misit per sua Regna præcipuè Gallicæ, Asturæ & Obiedo personas fide dignas scientiæ & conscientiæ, ut recognoscerent beneficia suo Regio patronatus spectantia, p. 427. n. 165

Rege absente nuntiatio prædicta fiebat ejus Vice-Regi, p. 431. n. 230

Reges Hispaniæ sunt veri patroni Cathedralium, prælatiarum & Abbatiarum consistorialium horum regnorum Hispaniæ, p. 431. n. 223

Et quo jure ib. & numeris seqq.

Regi Catholico jus patronatus in consistorialibus beneficiis Hispaniæ fuit attributum Pontificum indultis, p. 431. n. 225

Rex Hispaniæ fuit redactus ad suum jus eligendi, quod prius habebat consensu & ordinatione Ecclesiæ universalis & prælatorum Hispaniæ, p. 431. n. 228

Rex noster invictissimus quot, qualesve Episcopatus & Archiepiscopatus provideat in Hispania, & extra illam remissivè, p. 432. n. 237

Rex Catholicus hodie præsentat Prælatos Ecclesiarum cujus jure patronatus nihil detrahitur, p. 432. n. 231

Regem Catholicum magno prosequi favore per Romanam Ecclesiam, p. 432. n. 232

Rex Hispaniæ ob suam suorumque ministrorum maximam religionem majori fruitur potentia, quam nemo

& Verborum.

nemo hucusque fuerit assequutus, p. 432. n. 231

Reges omnes de jure communi habere regium patronatum majorum Ecclesiarum suæ ditionis, qui affirmant, p. 432. n. 239

Rex potest opponere Episcopum electum sibi esse suspectum, quo probato, retractatur electio, p. 432. n. 240

Regis interest, nosse qui in suo regno Ecclesias sunt administraturi, p. 432. n. 241

Catholica maiestas non indiget iudiciis & præsumptionibus probationis juris patronatus, quia ipse non tractat de probanda illius prescriptione, cum satis sit probata sua intentio, & ejus patronatus in consistorialibus, p. 434. n. 267

Catholica maiestas tractat dumtaxat de probanda qualitate beneficii, an sit vel fuerit consistoriale necne, quæ est longe minoris probationis, p. 434. n. 268

Rex an possit donare jus patronatus sibi à sede Apostolica concessum in consistorialibus, remissivè, p. 435. n. 295

Rogitus.

Rogitus Principis, & superioris inducit mandatum, & præciam necessitatem, p. 64. n. 154

Rogitus principis & superioris inducit mandatum in iis, in quibus potest mandare, non in aliis, p. 65. n. 169

Rogitus in provisione ordinariam suam literalem significationem retinet, nec aliam patitur natura negotii, p. 65. n. 171

Rogitus absolutionis inducit præceptum post actorum inspectionem, & dato decreto violentiæ, ib. n. 172

Rota.

Rotæ Auditores aliter censuere de recurso ad iustitiam Aragonum, quam praxis in rei veritate se habet, p. 39. n. 256

Rotæ Domini non habent excommunicatos recurrentes ad regem pro tollenda violentia, sed ubi cum iurisdictione seculares procedere intelligunt, p. 39. n. 260

Recursum ad iudices laicos ad nudam defensionem suæ possessionis Rota semper approbavit, n. 261

Rota non intendit tollere recursum ad iudices seculares pro defensione naturali, in casu variè fuit declaratum quandoque incurrisse recurrentem, quandoque non incurrisse, p. 49. n. 270

Rotæ decisiones relatæ, casu negato, quod reproba-verint recursum ad regem, ei standum non erit, cum in contrarium plures numero sint illum approbantes, cui favet consuetudo, & Doctorum caterva, n. 271

Rotæ in eligenda opinione magna est autoritas, imò communem facit, n. 172

Rotam rotare & diversimodè aliquando iudicare qui dixerint, n. 273

Rotæ tantum deferendum, quantum ratio ipsa urget, num. 274

Rotæ decisio jus non facit, nec ad causandum determinationem est necessaria, n. 275

Rotæ decisio adducitur, quæ reprobat recursum ad Regem judicialiter procedentem, p. 41. n. 277

Rotæ decisio refertur, quæ recurrentes ad iudices seculares excommunicatos declarat, cui respondetur, p. 42. n. 283

Rota decisio alia quæ de recurso ad regem loquitur refertur, ib.

Rotæ decisio refertur de recurso ad regem disponens, p. 42. n. 285

Rotæ decisio refertur loquens de recurso ad seculares, p. 43. n. 286

Salgado de Protes. Reg.

Rotæ decisio refertur loquens de recurso ad seculares num. 287

Rotæ decisio refertur disponens in recurso ad seculares p. 44. n. 288

Respondetur ad præfatas Rotæ decisiones, ut tunc prohibeant recursum, quando supponunt tolli violentiam cum iurisdictione, non tamen extrajudicialiter, ibid.

Rotæ decisio refertur, quæ dicitur licitè esse patronis laicis recurrere ad laicos pro tollenda vi, quod nos *retentio de Bullas* vocamus, n. 286

Rotæ decisiones plures referuntur, quibus recursum ad Regem legitime dicitur, ad finem propulsandi viam extrajudicialiter, secus si debitus, & solitus excedatur modus, p. 55. n. 13

Rotæ decisio refertur, ut secunda sententia revocatoria primæ executæ in parochiali non sit evocanda appellatione remota, p. 362. n. 67. & 52

Rotæ stylus observat, ut examen testium sit nullum si fiat à notario recusato, quia sola suspicio jurata illum movet in totum, p. 410. n. 248

Rotæ decisio mirabilis refertur in proposito, ubi condemnatus ad beneficii restitutionem cum fructibus compellitur præstare fructus decursus post sententiam usque ad actualem dimissionem, p. 659. n. 14

Rusticus.

Rusticus quo tempore capi non possit, p. 176. n. 96

S

Salarium.

Salarii famulorum sententia non suspenditur per appellationem à condemnato emissam, quia res non patitur dilationem, p. 348. n. 78

Salarii & mercedis famulorum causa summariè tractatur, atque etiam appellatio à sententia salarii & mercedis non retardat executionem, p. 348. n. 79

Salarium advocatorum, Procuratorum, sollicitorum, an recipiat appellationem suspensivam, p. 248. n. 80

Salarii & mercedis famulorum causa tractatur in die feriato ob honorem Dei, qui succedit loco alimentorum, p. 348. n. 86

Salarii materia remissivè, p. 348. n. 93

Salarium petitur in iudicio, ubi lis mota fuit, & etiam in foro Ecclesiastico, quo laicus potest compelli pro salario litis ibi tractatæ, p. 348. n. 74

Salarii & mercedis executio non suspenditur per appellationem, p. 351. n. 4

Salvianum interdictum.

Salvianum interdictum est utilissimum, & merè possessorium, quod ad coelum exclamant Doctores, p. 449. n. 43

Salvianum interdictum competit fundi domino contra colonum, ut adipisci possit possessionem earum rerum quæ illatæ sint in fundo, p. 449. n. 44

Et ideo competit pro pensione fundi locati, & hoc est directum interdictum, p. 449. ib.

Salvianum interdictum utile datur etiam domino contra conductorem prædiorum urbanorum, p. 449. n. 45

Salvianum interdictum competit cuilibet creditori habenti bona sui debitoris obligata etiam tacite & ex quacunque causa, p. 447. n. 46

Salvianum interdictum est remedium summarium, in quo de sola possessione tractatur, p. 449. n. 48

Salviano utens non tenetur probare, rem hypothecam fuisse in bonis debitoris, sed illam possessivè, p. 449. num. 49

Salvianum interdictum non admittit exceptiones respicientes defectum pignoris, maximè requirentes altiore indagationem, num. 50. secus hypothecaria, p. 449. ib.

Vuu

De